

दानिएलको पुस्तक - संख्या नौ

पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश

Jeff Pippenger

2023-12-04

दानियेल अध्याय एकले प्रकाश अध्याय चौधको पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यहोयाकीमले प्रतीकात्मक रूपमा यो जनाउँछ कि यो पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको आगमन “अन्त्यको समय” मा होइन, बरु त्यसको सशक्तीकरण हो। सबै अगमवक्ताहरूले अनुसन्धानात्मक न्यायका “अन्तिम दिनहरू” लाई संकेत गरिरहेका छन्, त्यसैले यो अध्यायले सेप्टेम्बर ११, २००१ लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब एक लाख चवालीस हजारको जाँचको प्रक्रिया आरम्भ भयो। मलाकी अध्याय तीनमा, त्यस प्रक्रियालाई शुद्धीकरणको प्रक्रियाको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जब एउटै दूतले बाटो तयार पार्दछ ताकि करारका दूत अचानक आफ्ना मन्दिरमा आउन सकून्। बाटो तयार पार्ने दूत, जो उजाडस्थानमा कराउने “आवाज” पनि हो, ऊ आफैं पनि एक परीक्षा हो, जो शुद्धीकरण प्रक्रियाको अंश हो। मलाकी अध्याय तीनमा, एक लाख चवालीस हजारलाई लेवीका पुत्रहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। लेवीका पुत्रहरूले ती व्यक्तिहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो सुनको बाछाको विद्रोहमा—जसले पशुको प्रतिमालाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो—दूत मोशासँग उभिएका थिए।

पशुको प्रतिमाको परीक्षामा उत्तीर्ण हुनु, शुद्धीकरण प्रक्रियालाई निर्माण गर्ने तीन परीक्षामध्ये दोस्रोको अर्को बाइबलीय दृष्टान्त हो। लेवीका सन्तानहरू छाप लगाइनुअघि त्यो परीक्षा पार गर्नेपछि।

इजकिएलका अध्याय आठ र नौमा वर्णित छाप लगाइने कार्य, सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भएको शुद्धीकरण प्रक्रियाको अर्को दृष्टान्त हो। अध्याय आठमा, अन्ततः सूर्यको सामु निहुरिने यरूशलेमका मानिसहरूले लाओडिसीयन एडभेन्टादका चार पुस्ताहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। अध्याय नौमा, छाप प्राप्त गर्नेहरू यरूशलेमभित्र भइरहेका घिनलाग्दा कर्महरूका कारण सुस्केरा हाल्दै र विलाप गर्दछन्। यरूशलेम परमेश्वरको मण्डली हो।

तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशहरू शुद्धीकरण प्रक्रियाको एउटा दृष्टान्त पनि हुन्। यी तीन सन्देशहरूले तीन-चरणीय परीक्षण प्रक्रियालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र दोस्रो परीक्षणमा समेत संलग्न हुन लेवीका सन्तानहरूले पहिलो परीक्षण पार गर्नु अनिवार्य छ। तेस्रो परीक्षण भिन्न प्रकारको परीक्षण हो, किनकि यसले लेवीका सन्तानहरूले पहिलो दुई परीक्षणहरू सफलतापूर्वक पार गरे कि गरेनन् भन्ने पहिचान गर्ने परीक्षणलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। यो एक भविष्यवाणीसम्बन्धी लिटमस परीक्षण हो। पहिलो परीक्षण आहारसम्बन्धी परीक्षण हो (आत्मिक अर्थमा), किनकि यो पवित्र आत्माद्वारा एलियाहमार्फत प्रदान गरिएको सन्देशलाई—जो करारका दूतका निम्ति मार्ग तयार गर्ने दूत हो—लेवीका सन्तानहरूले स्वीकार गर्छन् कि गर्दैनन्, त्यसकै आधारमा उत्तीर्ण वा अनुत्तीर्ण हुन्छ।

प्रकाशको पुस्तकको पहिलो पदले त्यस सन्देशको गाम्भीर्यलाई जोड दिन्छ। यसले जानाजानी यो पहिचान गराउँछ कि यूहन्नाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको मानवीय सन्देशवाहकले मण्डलीहरूलाई पठाएको सन्देश गब्रिएलद्वारा उसलाई दिइएको थियो; गब्रिएलले त्यो सन्देश खीष्टबाट प्राप्त गरेका थिए, र खीष्टले पनि त्यसलाई पिताबाट प्राप्त गर्नुभएको थियो। एलियाहको सन्देशमा दैवी अधिकार निहित छ, र यूहन्नाको, वा एलियाहको, वा “उजाडस्थानमा कराइरहेको आवाज”-को सन्देशलाई अस्वीकार गर्नु भनेको येशू खीष्टको प्रकाशलाई अस्वीकार गर्नु हो।

दोस्रो परीक्षा दृष्टात्मक परीक्षा हो, किनकि एकपटक लेवीका सन्तानहरूले त्यस स्वर्गदूतको हातमा रहेको एलियाहको सन्देश खाइसकेपछि—जो आफ्नो महिमाद्वारा पृथ्वीलाई उज्यालो पार्न अवतरित भयो—तिनीहरूले बाइबलीय कार्यविधि स्वीकार गरेका हुन्छन्, जसले तिनीहरूलाई समयका चिन्हहरूलाई सही रूपमा छुट्याउन सक्षम बनाउँछ। त्यस कार्यविधिले लेवीका सन्तानहरूलाई यो चिन्न अनुमति दिन्छ कि ती समयका चिन्हहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको प्रतिमाको परीक्षाको परिपूर्तिमा मण्डली र राज्य एकसाथ आइरहेका छन् भनी प्रदर्शन गरिरहेका

छन्। अझ महत्त्वपूर्ण रूपमा, ती समयका चिन्हहरू, जब पवित्र सुधार-रेखाहरूको सन्दर्भभित्र राखिन्छन्, अल्फा र ओमेगाको सार हुन्, जहाँ आरम्भले अन्त्यलाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछ। पवित्र सुधार-रेखाहरूले यो पहिचान गराउँछन् कि परमेश्वरका जनहरूले परमेश्वरको छापका लागि आफूलाई तयार पार्ने कार्यमा सहकार्य गर्न आफ्ना सामर्थ्यभित्रका सबै कुरा गर्नुपर्छ।

यसकारण, हे मेरा प्रियजनहो, तिमीहरूले सधैं आज्ञापालन गरेझैं—मेरो उपस्थितिमा मात्र होइन, तर अब मेरो अनुपस्थितिमा झन् धेरै—डर र कम्पसाथ आफ्नो उद्धार सिद्ध गर। किनकि तिमीहरूभित्र चाहना उत्पन्न गराउने र उहाँकै प्रसन्नताअनुसार कार्य गराउने परमेश्वर नै हुनुहुन्छ। सबै कुरा गनगनाहट र विवादबिना गर; ताकि तिमीहरू निष्कलंक र निर्दोष, परमेश्वरका सन्तान, कुनै दोषारोपणविना, टेढो र विपरीत स्वभावको जातिको बीचमा हुन सको, जसको माझमा तिमीहरू संसारमा ज्योतिहरूझैं चम्कन्छौ। फिलिप्पी 2:12-15.

दानियेल, हनन्याह, मिशाएल र अजर्याह—संख्यामा चार—संसारभरका सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछन्, जसले सेप्टेम्बर ११, २००१ लाई प्रकाश अध्याय अठारको स्वर्गदूतको अवतरणको पहिचानका रूपमा चिन्छन्, र तिनीहरूले उसको हातमा रहेको गुप्त मन्त्रा लिएर खान रोज्छन्। प्रेरित पावलले भर्खरै उद्धृत गरेझैं, खानुपर्ने गुप्त मन्त्राले परमेश्वर (गुप्त मन्त्रा) लाई जनाउँछ, जसले आफ्ना जनहरूभित्र उहाँको इच्छा र असल प्रसन्नता पूरा गर्न कार्य गर्नुहुन्छ। पावलले फिलाडेल्फियाकाहरूका निम्ति सन्देशवाहकको प्रतिनिधित्व गर्दछन्, र उनको सन्देशलाई अस्वीकार गर्नु मृत्यु थियो। दानियेल, हनन्याह, मिशाएल र अजर्याहले गुप्त मन्त्रा खान रोज्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

तीमध्ये यहूदाका सन्तानमध्ये दानिएल, हनन्याह, मीशाएल र अजर्याह पनि थिए। नपुंसकहरूको प्रधानले तिनीहरूलाई नाम दियो: किनकि उसले दानिएललाई बेल्तशस्सर, हनन्याहलाई शद्रक, मीशाएललाई मेशक, र अजर्याहलाई अबेदनगो नाम दियो। तर दानिएलले आफ्नो हृदयमा अठोट गरे कि उनले राजाको भोजनको अंशद्वारा, न त उसले पिउने दाखमद्यद्वारा आफूलाई अशुद्ध तुल्याउने छैनन्; यसैले उनले नपुंसकहरूको प्रधानसँग अनुरोध गरे कि उनी आफूलाई अशुद्ध तुल्याउन नपरोस्। दानिएल १:६-८।

दानियेलले ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा स्वर्गबाट तल ल्याइएको सन्देश खान चाहेको निर्धारण गर्छ, र बाबेलको आहार र पेयका रूपमा चित्रित सन्देशलाई अस्वीकार गर्ने पनि। अश्वपेनाजले यहूदी बन्दीहरूमध्ये कुन-कुनलाई राजाको सामु ल्याइने हो भनी छनोट गरेको थियो।

अनि राजाले आफ्ना नपुंसकहरूको प्रधान अश्वपेनाजलाई आज्ञा दिए कि उसले इस्राएलका सन्तानहरूमध्ये, राजवंशका सन्तानहरू र प्रधान पुरुषहरूमध्ये केहीलाई ल्याओस्—यस्ता युवकहरू, जसमा कुनै खोट नहोस्, तर रूपवान् होऊन्, सबै प्रकारका ज्ञानमा निपुण, विद्यामा कुशल, विज्ञानमा समझ भएका, र राजदरबारमा उपस्थित हुन सक्ने सामर्थ्य भएका होऊन्; अनि तिनीहरूलाई कल्दीहरूको विद्या र भाषा सिकाइयोस्। दानिएल १:४, ५।

यदि हामीले प्रकाशको पुस्तक अध्याय १, पद १ मा चिनाइएको आज्ञाको शृङ्खलालाई पछ्यायौं भने, नबूकदनेसरले अश्वपेनाजलाई यशैयाले हिजकियाहलाई सुनाएको भविष्यवाणी पूरा गर्ने बालकहरू छान्न निर्देशन दिएका थिए। अश्वपेनाजले त्यो सन्देश लिएर त्यसपछि खोजाहरूका प्रधान मेलजारलाई दिए। नबूकदनेसरले स्वर्गीय पितालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्; अश्वपेनाजले ख्रीष्टलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् र मेलजारले गब्रिएललाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। अश्वपेनाजलाई कुन बालकहरू छान्नुपर्छ भन्ने थाहा थियो, र राजासमक्ष ल्याउनुअघि नै दानिएलले आहारसम्बन्धी सही निर्णय गर्नेछ भन्ने पनि उनलाई थाहा थियो।

अनि परमेश्वरले दानिएललाई नपुंसकहरूको प्रधानको सामु अनुग्रह र कोमल प्रेममा पार्नुभएको थियो। अनि नपुंसकहरूको प्रधानले दानिएललाई भन्यो, “मेरा प्रभु राजा, जसले तिमीहरूका भोजन र पानको व्यवस्था गर्नुभएको छ, उहाँसँग म डराउँछु; किनकि उहाँले तिमीहरूका मुखमण्डल तिमीहरूकै वर्गका अन्य केटाहरूको भन्दा किन म्लान देख्छु? तब तिमीहरूले मलाई राजाको सामु मेरो टाउको जोखिममा पार्नेछौ।” दानिएल 1:9, 10.

यहाँ मेलजारले तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशको पहिलो चरणलाई पहिचान गर्दछ। पहिलो चरण भनेको परमेश्वरको भय मान्नु हो, जसरी मेलजारले नबूकदनेसरसँग भय मानेको दृष्टान्तमा देखाइएको छ। हिब्रू वर्णमालाको पहिलो, तेह्रौँ र अन्तिम अक्षरलाई एकसाथ ल्याएर निर्मित हिब्रू शब्द “सत्य” लाई यी लेखहरूमा यसअघि नै तीन स्वर्गदूतहरूको तीन-चरणीय परीक्षाप्रक्रियाको प्रतिनिधित्व गर्ने रूपमा देखाइएको छ। यसो गर्दा, धेरै साक्षीहरूको आधारमा यो स्थापित गरिएको थियो कि पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशभित्र ती तीनवटै परीक्षा समावेश थिए, जसको प्रतिनिधित्व तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशहरूले गर्दछन्। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सनातन सुसमाचारको रूपमा चिनाइएको छ, जसले यसलाई आदमका दिनहरूदेखि ख्रीष्टको दोस्रो आगमनसम्म उही सुसमाचारको रूपमा परिभाषित गर्दछ।

अनि मैले अर्को एउटा स्वर्गदूतलाई आकाशको बीचमा उडिरहेको देखें, जससँग पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई, र प्रत्येक जाति, कुल, भाषा, र प्रजालाई प्रचार गर्नका लागि अनन्त सुसमाचार थियो। त्यसले ठूलो स्वरले भन्यो, “परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ; र आकाश, पृथ्वी, समुद्र, र पानीका मूलहरू सृष्टि गर्नुहुनेको आराधना गर।” प्रकाश 14:6, 7

पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको पहिलो चरण परमेश्वरको भय मान्नु हो। दोस्रो चरण उहाँलाई महिमा दिनु हो, र तेस्रो चरण उहाँको न्यायको घडी आइपुगनु हो। अन्य दुई स्वर्गदूतका सन्देशहरूसँगको सम्बन्धमा, पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश हो, “परमेश्वरको भय मान।” त्यसपछि दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशले बाबेलको पतनको घोषणा गर्दछ, र चाहे त्यो पहिलो स्वर्गदूतको मिलेरवादी आन्दोलनमा होस्, वा तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा, बाबेलबाट बाहिर निस्कने आह्वान त्यही स्थान हो जहाँ पवित्र आत्माको वर्षा प्रकट गरिन्छ। त्यस समयावधिमा, चाहे त्यसलाई मध्यरात्रिको पुकार, ठूलो पुकार, वा पछिल्लो वर्षा भनेर चित्रण गरिएको होस्, सन्देश घोषणा गर्नेहरूले परमेश्वरलाई महिमा दिन्छन्। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश त्यही हो जहाँ परमेश्वरलाई महिमा दिइन्छ, र त्यो समयावधिले यस्तो समयबिन्दुतर्फ डोर्‍याउँछ जहाँ मिलेरवादी इतिहासमा अनुसन्धानात्मक न्याय आरम्भ भयो, वा बाबेलकी वेश्याको न्याय, जुन आइतवार-व्यवस्थाको संकटमा हुन्छ।

मेलजारको भयले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यहीँबाट दस दिनको आहारसम्बन्धी परीक्षा आरम्भ हुन्छ, जहाँ संख्या दसले पनि परीक्षालाई जनाउँछ। मेलजारले राजासित डराएको अभिव्यक्ति, बाबेलको आहारद्वारा अशुद्ध नहुने भनी आफ्नो हृदयमा अठोट गरेर राजाभन्दा परमेश्वरसँग बढी भय मान्ने दानियलको भावसँग समान थियो। दानियल र ती तीन योग्य जनहरूको परीक्षणको समयावधि तीन वर्ष थियो, जसले यस प्रकार तीन स्वर्गदूतहरूका सन्देशका तीन चरणहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

अनि राजाले तिनीहरूका लागि राजाको भोजनबाट र उसले पिउने दाखमद्यबाट दैनिक भाग तोकिदिए; यसरी तिनीहरूलाई तीन वर्षसम्म पालनपोषण गरियो, ताकि त्यसको अन्तमा तिनीहरू राजाको सामु उपस्थित हुन सकून्। दानिएल १:५।

दानिएलको पहिलो अध्यायले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको सशक्तीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र त्यहीँ आहारसम्बन्धी परीक्षाको आरम्भको चिन्ह लगाइन्छ, जसलाई मिलेराइट इतिहासमा सानो पुस्तक खाने कार्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। दानिएल र ती तीन योग्य जनहरूको परीक्षाको अवधि ती तीन वर्षमध्येका प्रारम्भिक दस दिनमै पूरा भएको थियो। दस भनेको परीक्षाको प्रक्रियाको एक प्रतीक हो, जसरी प्राचीन इस्राएलले यहोशू र कालेबको सन्देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको दशौँ परीक्षा अस्वीकार गर्दा यो देखाइएको थियो। यो स्मुर्नाको मण्डलीको सतावटको समयमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

तिमीले भोग्नुपर्ने ती कुनै पनि कुराबाट नडराऊ; हेर, तिमीहरूको परीक्षा होस् भनेर शैतानले तिमीहरूमध्ये केहीलाई कारागारमा हाल्नेछ; र तिमीहरूले दस दिनसम्म सङ्कष्ट भोग्नेछौ; मृत्युको सम्म पनि विश्वासयोग्य भइरह, र म तिमीलाई जीवनको मुकुट दिनेछु। प्रकाश २:१०

स्मिर्नाको मण्डलीलाई दिइएको सल्लाह यो थियो कि तिनीहरूले परीक्षाको प्रक्रियासित नडराऊन्; किनकि यदि तिनीहरूले परमेश्वरको भय मान्थे भने, उहाँले तिनीहरूको ईश्वरभक्तिपूर्ण भयको प्रतिफल जीवनको मुकुटद्वारा

दिनुहुनेथियो। त्यो ईश्वरभक्तिपूर्ण भय दानिएलको स्वर्गीय मन्ना खाने इच्छाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

तब दानिएलले त्यस मेलजारसँग, जसलाई नपुंसकहरूका प्रधानले दानिएल, हनन्याह, मिषाएल, र अजर्याहमाथि नियुक्त गरेको थियो, भने, “बिन्ती छ, आफ्ना दासहरूको दस दिनसम्म परीक्षा गर; र हामीलाई खानका लागि सिमीवर्गीय आहार, र पिउनका लागि पानी दिइयोस्। त्यसपछि हाम्रो मुखाकृति, र राजाको भोजनको अंश खाने बालकहरूको मुखाकृति, तिमी सामु हेरियोस्; अनि तिमीले जे देख्छौ, त्यही अनुसार आफ्ना दासहरूसँग व्यवहार गर।” यसरी उसले यस विषयमा तिनीहरूको कुरा मानेर तिनीहरूको दस दिनसम्म परीक्षा गर्यो। दानिएल १:१०-१४।

पहिलो परीक्षा परमेश्वरको भय मान्नु थियो, जसको उदाहरण मेलजार र दानिएलले आफ्नो हृदयमा बेबिलोनको भोजन र पानद्वारा आफूलाई अशुद्ध नपार्ने अटल संकल्प गरेबाट देखिन्छ। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको दोस्रो तत्त्व परमेश्वरलाई महिमा दिनु हो, जसले आहारका प्रभावहरूको दृश्यमान प्रकटिलाई जनाउँछ। दस दिनको अन्त्यमा, दानिएल र ती तीन योग्यजनहरूले आफ्नो शारीरिक रूपद्वारा परमेश्वरलाई महिमा दिए।

दस दिनको अन्त्यमा तिनीहरूका मुखमण्डल राजाको भोजनको अंश खाने सबै केटाहरूको भन्दा अझ सुन्दर र शरीरमा अझ पुष्ट देखिए। यसरी मलजारले तिनीहरूको भोजनको अंश र तिनीहरूले पिउनुपर्ने दाखमद्य हटाइदियो, र तिनीहरूलाई तरकारी दियो। यी चार केटाहरूका विषयमा, परमेश्वरले तिनीहरूलाई सबै प्रकारका विद्या र बुद्धिमा ज्ञान र सीप दिनुभयो; अनि दानिएललाई सबै दर्शन र सपनाहरूमा समझ दिनुभयो। दानिएल १:१५-१७।

चार बालकहरूले आहारसम्बन्धी पहिलो परीक्षा पार गरे, जहाँ आदम र हव्वा पतित भएका थिए, र जसले ख्रीष्टले आफ्नो बप्तिस्मापछि तुरुन्तै सामना गर्नुभएको पहिलो परीक्षाको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। ख्रीष्टको बप्तिस्मा उहाँको भविष्यवाणीमूलक रेखाको पहिलो सन्देशको सामर्थ्यप्रदान थियो। यसले “उजाडस्थानमा पुकार गर्ने आवाज” द्वारा घोषणा गरिएको सन्देशलाई सामर्थ्य दियो र अनुमोदन गर्‍यो। त्यसपछि, दानियल र तीन योग्य पुरुषहरूका विषयमा जस्तै, ख्रीष्टलाई पनि चालीस दिनसम्म आहारसम्बन्धी परीक्षामा पारियो, जसरी दानियललाई दस दिनसम्म पारिएको थियो। दानियल र ख्रीष्ट दुवैले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा ओर्लेको स्वर्गदूतको हातमा रहेको गुप्त मन्त्राको परीक्षाको प्रतीकात्मक पूर्वछाया प्रस्तुत गरिरहेका थिए। ख्रीष्टका लागि र दानियलका लागि, त्यसपछिका दुई परीक्षा आउने थिए। दोस्रो परीक्षा त्यही थियो जहाँ दानियल र तीन योग्य पुरुषहरूले आफ्ना मुखमण्डलद्वारा परमेश्वरको महिमा गरे। ख्रीष्टका लागि आहारसम्बन्धी परीक्षापछि आएको परीक्षाले पनि महिमाकै प्रतिनिधित्व गर्थ्यो।

अनि शैतानले उहाँलाई भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, यस ढुङ्गालाई रोटी हुन आज्ञा दिनुहोस्।” तर येशूले त्यसलाई उत्तर दिनुभयो, “लिखिएको छ, मानिस केवल रोटीले मात्र बाँच्दैन, तर परमेश्वरको प्रत्येक वचनद्वारा बाँच्छ।” अनि शैतानले उहाँलाई एक धेरै अग्लो पर्वतमा लगेर एक क्षणमै संसारका सबै राज्यहरू देखायो। अनि शैतानले उहाँलाई भन्यो, “यो सबै अधिकार र तिनको महिमा म तपाईंलाई दिनेछु; किनकि त्यो मलाई सुम्पिएको छ, र जसलाई म चाहन्छु, त्यसलाई म दिन्छु। यसकारण यदि तपाईंले मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने, यो सबै तपाईंको हुनेछ।” तर येशूले त्यसलाई उत्तर दिई भन्नुभयो, “हे शैतान, मेरो पछिबाट हट्; किनकि लिखिएको छ, ‘तिमीले परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरको आराधना गर्नेछौ, र केवल उहाँकै सेवा गर्नेछौ।’” मत्ती ४:३-८।

ख्रीष्टले आहारसम्बन्धी परीक्षामा विजय प्राप्त गरिसकेपछि, शैतानले उनलाई संसारका सबै राज्यहरूको “महिमा” प्रस्ताव गर्‍यो, तर ख्रीष्टले त्यसको सट्टा सबै राजाहरूका राजालाई महिमा दिन रोज्नुभयो। आदम र हव्वा पहिलो परीक्षामा असफल भए, र तत्क्षण अञ्जीरका पातहरूले आफ्नो मुखाकृति लुकाउन खोजे, किनकि तिनीहरूले अब परमेश्वरको महिमा प्रकट गरिरहेका थिएनन्, जुन तिनीहरूले पहिले धारण गरेको ज्योतिमय वस्त्रद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको थियो। जब दानिएल र ती तीन जना विशिष्ट जनहरूले आहारसम्बन्धी परीक्षामा सफलता पाए, तब तिनीहरूलाई “knowledge and skill in all learning and wisdom: and Daniel had

understanding in all visions and dreams” प्रदान गरियो।

तिनीहरूले दोस्रो परीक्षामा सफलता पाए, जुन मेलजारद्वारा सञ्चालन गरिएको दृश्यात्मक परीक्षा थियो। मिलेराइट इतिहासमा, दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशले विलियम मिलरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको उजाडस्थानमा पुकार गर्ने “आवाज”को सन्देश स्वीकार गर्नेहरू र त्यसलाई अस्वीकार गर्नेहरूबीचको भिन्नता चिह्नित गर्‍यो। भविष्यसूचक रूपमा, त्यसपछि मिलेराइट आन्दोलन प्रोटेस्टेन्टवादको दृश्यात्मक तथा एकमात्र साँचो सिङ्ग बन्यो, र जसले सन्देश र आन्दोलनलाई अस्वीकार गरे, तिनीहरू रोमका छोरीहरू बने। तिनीहरूले सानो पुस्तकको सट्टा बाबेलको भोजन खान र त्यसको दाखमद्य पिउन रोजेका थिए। तीन वर्षको अन्त्यमा, दानिएल र ती योग्यजनहरू नबूकदनेसरको सामु न्याय गरिन ल्याइए।

राजाले तिनीहरूलाई उपस्थित गराउनु भनी तोकेको दिनहरूको अन्त्यमा खोजाहरूका प्रधानले तिनीहरूलाई नबूकदनेसरको सामु ल्यायो। अनि राजाले तिनीहरूसित वार्तालाप गरे; र तिनीहरू सबैमध्ये दानिएल, हनन्याह, मीशाएल, र अजर्याहजस्ता कोही पनि पाइएनन्; त्यसैले तिनीहरू राजा सामु उभिन नियुक्त भए। र बुद्धि तथा समझका सबै विषयहरूमा, जसको विषयमा राजाले तिनीहरूलाई सोधे, उनले तिनीहरूलाई आफ्नो सारा राज्यभरिका सबै जादूगरहरू र ज्योतिषीहरूभन्दा दस गुणा उत्तम पाए। अनि दानिएल राजा कोरेशको पहिलो वर्षसम्म रहिरहे। दानिएल 1:18-21।

दानियेल र तीनजना योग्यजनले “दस” दिनको परीक्षा पार गरे, अनि आफ्नो अन्तिम परीक्षा/जाँचमा उत्तीर्ण हुँदा तिनीहरू सबै अरूहरूभन्दा “दस” गुणा बुद्धिमान् ठहरिए।

दानियेल अध्याय एक, दानियेल र प्रकाशका पुस्तकहरू मिलेर बनेको ग्रन्थमा पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशसम्बन्धी पहिलो सन्दर्भ हो। यसमा प्रकाश अध्याय चौधका पहिलो स्वर्गदूतकै समान विशेषताहरू विद्यमान छन्। यसले प्रकाशको पहिलो पदमा पहिले उल्लेख गरिएको सत्यलाई समर्थन गर्दछ, किनकि नबूकदनेसरले अश्वपनजलाई सन्देश दिए, जसले त्यसपछि मेलजारलाई सन्देश दिए, र त्यसपछि उनले दानियेलसँग सम्बन्ध राखे। पिताले ख्रीष्टलाई सन्देश दिनुभयो, जसले त्यसपछि गब्रिएललाई सन्देश दिनुभयो, र त्यसपछि उनले यूहन्नासँग सम्बन्ध राखे।

प्रेषित भइरहेको सन्देश—जो अहिले उद्घाटित गरिँदै आएको सन्देश हो—ले पिताबाट उहाँको मण्डलीसम्मको सञ्चार-प्रक्रियालाई पहिचान गराउँछ। पिताले आफ्नो मण्डलीका लागि पहिचान गर्न रोज्नुभएको पहिलो कुरा तीन स्वर्गदूतहरूको तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रिया हो। परमेश्वरको भविष्यवाणीमय वचनले धेरै भविष्यवाणीका रेखाहरूद्वारा, साथै मिलरवादीहरूको इतिहासद्वारा, यस प्रक्रियालाई अत्यन्त सावधानीपूर्वक विस्तृत गरेको छ। यी सत्यहरू त्यस गुप्त मन्त्राको एक अत्यावश्यक तत्त्व हुन्, जुन ११ सेप्टेम्बर २००१ मा स्वर्गदूत ओर्लँदा उनको हातमा थियो।

यदि तपाईंले पहिलो परीक्षा उत्तीर्ण गर्नुभएको छैन भने सहभागी हुनु, र त्यसकारण दोस्रो परीक्षा उत्तीर्ण गर्नु, असम्भव छ। यो सत्यता ख्रीष्ट र मिलेराइटहरूको इतिहासमा स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो। दानियेल अध्याय दुई दोस्रो परीक्षा हो, जसद्वारा, सिस्टर ह्याइटले भन्नुभएझैं, “our eternal destiny will be decided.” उहाँ अझै भन्नुहुन्छ कि त्यो नै त्यस्तो परीक्षा हो जसलाई हामीले “pass, before we are sealed.” त्यो परीक्षा अब प्रायः समाप्त भइसकेको छ।

दानिएल अध्याय दुई पशुको प्रतिमाको परीक्षाको विषयमा हो, र यो अत्यन्त उपयुक्त छ कि त्यो अध्याय एउटा विशाल प्रतिमाबारे हो, अनि दानिएलले आहारसम्बन्धी परीक्षा पार गरेको र “दश गुणा” बढी “समझ” र “बुद्धि” को आशिष् पाएको कारणले मात्र उसले त्यो परीक्षा चिन्न सकेको थियो। एलेन ह्याइटका लेखनहरूमा पाइने त्यस परीक्षाको चेतावनीझैं, दानिएल अध्याय दुईको प्रतिमासम्बन्धी परीक्षा जीवन वा मृत्युका परिणामहरू प्रतिनिधित्व गर्ने परीक्षा हो।

यस कारण राजा क्रोधित भए र अत्यन्तै उग्र बने, अनि बेबिलोनका सबै बुद्धिमान् मानिसहरूलाई नष्ट गर्न आज्ञा दिए। तब बुद्धिमान् मानिसहरू मारिनुपर्छ भनी आदेश जारी भयो; र दानियल तथा उनका साथीहरूलाई पनि मार्न खोजियो। दानियल 2:12, 13.

दानिएल अध्याय एकमा रहेका केही अन्य भविष्यवाणीसम्बन्धी विषयहरू पनि छन्, जसलाई हामीले सम्बोधन गर्न आवश्यक छ, र ती विषयहरूसँग हामी अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“मैले एउटा समूह देखें, जो राम्रोसँग सुरक्षित र दृढ उभिएको थियो, र शरीरको स्थापित विश्वासलाई अस्थिर तुल्याउन खोज्नेहरूलाई कुनै समर्थन दिंदैनथ्यो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई अनुमोदनका साथ हेर्नुभयो। मलाई तीन चरणहरू देखाइयो—पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू। मेरो साथमा रहेका स्वर्गदूतले भन्नुभयो, ‘हाय उसलाई, जसले यी सन्देशहरूमध्ये कुनै एउटा ढुङ्गा सार्ने वा एउटा पिन हल्लाउनेछ। यी सन्देशहरूको साँचो समझ अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ। आत्माहरूको नियति तिनीहरूलाई कसरी ग्रहण गरिन्छ भन्ने कुरामै निर्भर छ।’ म फेरि यी सन्देशहरूमार्फत तल ल्याइँ, र मैले देखें कि परमेश्वरका जनहरूले आफ्नो अनुभव कति महँगो मूल्य तिरेर प्राप्त गरेका थिए। त्यो धेरै कष्ट र कठोर सङ्घर्षद्वारा प्राप्त गरिएको थियो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई एक-एक कदम गर्दै अगुवाइ गर्नुभएको थियो, यहाँसम्म कि उहाँले तिनीहरूलाई एउटा ठोस, अचल मञ्चमाथि स्थापित गर्नुभएको थियो। मैले केही व्यक्तिहरूलाई मञ्चनजिक आउँदै र त्यसको जगको जाँच गर्दै गरेको देखें। कसैकसैले आनन्दसहित तुरुन्तै त्यसमा पाइला राखे। अरूले भने जगमा दोष खोज्न थाले। तिनीहरू सुधार गरिनुपर्छ भन्ने चाहन्थे, अनि मञ्च अझ सिद्ध हुनेथियो, र मानिसहरू अझ धेरै प्रसन्न हुनेथिए। कतिपय मञ्चबाट तल ओर्लिएर त्यसको जाँच गर्न लागे र घोषणा गरे कि त्यो गलत तरिकाले राखिएको थियो। तर मैले देखें कि झन्डै सबैजना मञ्चमाथि दृढ उभिएका थिए र तल ओर्लिएकाहरूलाई आफ्ना गुनासा बन्द गर्न आग्रह गर्दै थिए; किनकि परमेश्वर नै प्रधान निर्माणकर्ता हुनुहुन्थ्यो, र तिनीहरू उहाँकै विरुद्धमा लडिरहेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको त्यो अद्भुत कार्यको वर्णन गरे, जसले तिनीहरूलाई त्यस दृढ मञ्चसम्म अगुवाइ गरेको थियो, र एकतामा तिनीहरूले आफ्ना आँखा स्वर्गतिर उठाए र ठूलो स्वरले परमेश्वरको महिमा गरे। यसले गुनासो गरेका र मञ्च छोडेका केहीलाई प्रभावित गर्‍यो, र तिनीहरू फेरि नम्र दृष्टिसहित त्यसमा पाइला राखे।”

“म स्त्रीष्टको पहिलो आगमनको घोषणातर्फ पुनः निर्देशित भएँ। येशूको मार्ग तयार पार्न यूहन्ना एलियाको आत्मा र शक्तिमा पठाइएका थिए। यूहन्नाको साक्षीलाई अस्वीकार गर्नेहरू येशूका शिक्षाबाट लाभान्वित भएनन्। उहाँको आगमनको पूर्वघोषणा गर्ने सन्देशप्रति तिनीहरूको विरोधले तिनीहरूलाई यस्तो अवस्थामा राख्यो कि उहाँ नै मसीह हुनुहुन्थ्यो भन्ने सबभन्दा प्रबल प्रमाणलाई पनि तिनीहरूले सहजै ग्रहण गर्न सकेनन्। शैतानले यूहन्नाको सन्देश अस्वीकार गर्नेहरूलाई अझ अगाडि बढाई, स्त्रीष्टलाई अस्वीकार गर्न र क्रूसमा चढाउन लगायो। यसो गर्दा तिनीहरूले आफूलाई यस्तो अवस्थामा राखे जहाँ तिनीहरूले पेन्टेकोसको दिनको त्यो आशिष् प्राप्त गर्न सकेनन्, जसले तिनीहरूलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानतर्फ जाने मार्ग सिकाउनेथियो। मन्दिरको पर्दा [च्यातिनु] ले यहूदी बलिदानहरू र विधिहरू अब उप्रान्त स्वीकार गरिने छैनन् भन्ने देखायो। महान् बलिदान अर्पण गरिसकिएको थियो र स्वीकार पनि गरिएको थियो, र पेन्टेकोसको दिन अवतरित हुनुभएको पवित्र आत्माले चेलाहरूको मनलाई पार्थिव पवित्रस्थानबाट स्वर्गीय पवित्रस्थानतर्फ लैजानुभयो, जहाँ येशू आफ्नै रगतद्वारा प्रवेश गर्नुभएको थियो, ताकि उहाँले आफ्ना चेलाहरूमाथि आफ्नो प्रायश्चित्तका लाभहरू उँडेल्न सकून्। तर यहूदीहरूचाहिँ पूर्ण अन्धकारमा छाडिए। तिनीहरूले उद्धारको योजनाबारे पाउन सक्ने सबै ज्योति गुमाए, र अझै पनि आफ्ना निष्फल बलिदानहरू र भेटीहरूमा भरोसा गरिरहे। स्वर्गीय पवित्रस्थानले पार्थिव पवित्रस्थानको स्थान लिइसकेको थियो, तापनि तिनीहरूलाई यस परिवर्तनको कुनै ज्ञान थिएन। त्यसैले पवित्रस्थानमा स्त्रीष्टको मध्यस्थताबाट तिनीहरूले लाभ प्राप्त गर्न सकेनन्।

“धेरैले स्त्रीष्टलाई अस्वीकार गर्ने र क्रूसमा चढाउने यहूदीहरूको मार्गप्रति भयका साथ हेर्छन्; र उहाँमाथि गरिएको लज्जास्पद दुर्व्यवहारको इतिहास पढ्दा, तिनीहरू आफूले उहाँलाई प्रेम गर्छौं, र पत्रुसले गरेझैं उहाँलाई अस्वीकार गर्नेथिएनौं, वा यहूदीहरूले गरेझैं उहाँलाई क्रूसमा चढाउनेथिएनौं भनी ठान्छन्। तर सबैका हृदयहरू पढ्नुहुने परमेश्वरले, तिनीहरूले अनुभूत गरेको भनी दाबी गरेको येशूप्रतिको त्यही प्रेमलाई परीक्षामा

ल्याउनुभएको छ। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको ग्रहणलाई लिएर सारा स्वर्गले अत्यन्त गहिरो चासोका साथ हेरिरहेथ्यो। तर धेरै जना, जसले येशूलाई प्रेम गर्छौं भनी दाबी गर्थे, र क्रूसको कथा पढ्दा आँसु बगाउँथे, उहाँको आगमनको शुभ समाचारको उपहास गर्थे। सन्देशलाई आनन्दसाथ ग्रहण गर्नुको सट्टा, तिनीहरूले त्यसलाई भ्रम हो भनी घोषणा गरे। उहाँको प्रकट हुनुलाई प्रेम गर्नेहरूलाई तिनीहरूले घृणा गरे र तिनीहरूलाई चर्चहरूबाट बाहिर निकाले। पहिलो सन्देशलाई अस्वीकार गर्नेहरू दोस्रोबाट लाभान्वित हुन सकेनन्; न त तिनीहरू मध्यरात्रिको पुकारबाट नै लाभान्वित भए, जुन तिनीहरूलाई विश्वासद्वारा स्वर्गीय पवित्रस्थानको परमपवित्र स्थानमा येशूसँग प्रवेश गर्न तयार पार्नका लागि थियो। अनि पहिलेका ती दुई सन्देशहरूलाई अस्वीकार गरेर, तिनीहरूले आफ्नो समझ यति अन्धकारमय पारेका छन् कि तिनीहरू तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा कुनै ज्योति देख्न सक्दैनन्, जसले परमपवित्र स्थानतर्फको मार्ग देखाउँछ। मैले देखें कि जसरी यहूदीहरूले येशूलाई क्रूसमा चढाए, त्यसरी नै नामधारी चर्चहरूले यी सन्देशहरूलाई क्रूसमा चढाएका छन्, र त्यसकारण तिनीहरूलाई परमपवित्र स्थानतर्फको मार्गको कुनै ज्ञान छैन, र तिनीहरू त्यहाँ येशूको मध्यस्थताबाट कुनै लाभ पाउन सक्दैनन्। यहूदीहरूले आफ्ना निष्फल बलिहरू चढाएझैं, तिनीहरूले पनि येशूले छोड्नुभएको त्यो कक्षतर्फ आफ्ना निष्फल प्रार्थनाहरू चढाउँछन्; र छलप्रति प्रसन्न भएर, शैतानले धार्मिक चरित्र धारण गर्छ, र आफूलाई ख्रीष्टियन भनी दाबी गर्ने यी मानिसहरूको मनलाई आफ्नोतर्फ डोर्‍याउँछ, आफ्ना शक्ति, आफ्ना चिन्हहरू र झूटा आश्चर्यकर्महरूद्वारा कार्य गर्दै, तिनीहरूलाई आफ्नो पासोमा कसिलोसँग बाँध्नका लागि।” Early Writings, 258-261.